

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl soudcem JUDr. Lukášem Kratochvílem ve věci

žalobců: a) **XXX**, narozený dne XXX
b) **XXX**, narozená dne XXX
oba bytem XXX
oba zastoupeni advokátem Mgr. Jiřím Slovákem
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306**
sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice
zastoupená advokátem JUDr. Liborem Němcem, Ph.D.
sídlem Husova 240/5, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 638 999 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobci po žalované domáhali zaplacení částky 638 999 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky za období od 23. 7. 2016 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce a) je povinen nahradit žalované k rukám jejího zástupce JUDr. Libora Němce, Ph.D., náklady řízení ve výši 84 776 Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- III. Žalobkyně b) je povinna nahradit žalované k rukám jejího zástupce JUDr. Libora Němce, Ph.D., náklady řízení ve výši 84 776 Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

- IV. Žalobce a) je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku ve výši 482,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- V. Žalobkyně b) je povinna nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku ve výši 482,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou dne 3. 7. 2019 domáhali po žalované zaplacení částky 638 999 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky za období od 23. 7. 2016 do zaplacení. Tvrdili, že dne 3. 7. 2016 se stali účastníky dopravní nehody způsobené XXX, který byl v době nehody u žalované pojištěn z odpovědnosti z provozu vozidla dle zákona č. 168/1999 Sb. XXX byl Okresním soudem v Děčíně shledán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti. Žalobci byli při nehodě zraněni a byla jim způsobena škoda na věcech. Pořizovací cena motocyklu zn. XXX (dále také „předmětný motocykl“) činila 24 679,45 USD (600 574 Kč), vybavení motocyklu bylo zakoupeno za částku 2 443,79 USD (59 470 Kč). Žalovaná na tuto položku vyplatila toliko částku 277 290 Kč, s čímž žalobci nesouhlasí, neboť podle práva USA musí být dopravní prostředek po nehodě zlikvidován a nelze jej dále provozovat, ani využít na náhradní díly. Podle vyjádření XXX měly zbytky motocyklu cenu 950 EUR. Žalobcům dále vznikly náklady ve výši 910 EUR (24 656 Kč) a 174 USD (4 253 Kč) související s přepravou a likvidací nepojízdného motocyklu. Tyto náklady byly nezbytné, neboť žalobci nemohli motocykl s americkou registrační značkou zanechat na území Evropské unie; v opačném případě by z motocyklu museli odvést DPH ve výši více než 6 000 EUR. Žalovaná na tuto položku nevyplatila ničeho. Žalobci taktéž k oceňování namítli, že v rozhodné době nebyl na evropském trhu srovnatelný motocykl k porovnání. Žalobcům byla způsobena škoda na oblečení a dalším vybavení (moto bundy, moto kalhoty, moto obuv, helmy s komunikační sadou) v celkové výši 5 766,12 USD (140 319 Kč). Žalovaná na tuto položku vyplatila toliko částku 3 715,12 USD (100 661,17 Kč), s čímž žalobci nesouhlasí, neboť vybavení bylo po nehodě neupotřebitelné. Žalobci dále vynaložili částku 53,69 EUR (1 455 Kč) za pohonné hmoty, když byli z důvodu nepojízdnosti motocyklu nuceni pronajmout si osobní auto. Žalovaná na tuto položku nevyplatila ničeho. Dále žalobcům vznikly náklady ve výši 175 678 Kč na právní zastoupení v trestním řízení a likvidačním řízení pojišťovny. K odkazu žalované na rozsudek sp. zn. 25 Cdo 4112/2017, žalobci uvedli, že se jedná o skutkově odlišné případy, když v nyní řešeném případě žalovaná podmínila výplatu pojistného plnění rozhodnutím v trestní věci. Poukazovali na skutečnost, že žalovaná je hegemonem, který nepřipouští revizi svého rozhodovacího procesu, mohla si určit libovolnou hodnotu motocyklu a poškozený nemá žádnou možnost obrany, protože pojišťovna neposkytla podklady, ze kterých vycházela.
2. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Žalobu označila za neurčitou, když součet částek neodpovídal celkové žalované částce. Taktéž žalobci nevysvětlili, z jakého důvodu by měli být z žalovaného nároku oprávněni společně a nerozdílně. Ohledně plnění za motocykl žalovaná označila tvrzení, že podle práva USA musí být dopravní prostředek po nehodě zlikvidován a nelze jej dále provozovat, ani využít na náhradní díly, za nepodložené; taktéž žalobci nedoložili, že byl motocykl skutečně zlikvidován, kdo z žalobců byl vlastníkem motocyklu (zda jeden z nich či oba) a proč se žalobci plnění domáhají společně a nerozdílně. Po škodní události byl motocykl převezen do Německa, kde žalovaná prošetřila výši škody ve spolupráci s pojišťovnou R+V Allgemeine Versicherung AG, a na základě posudku společnosti carexpert KFZ-Sachverständigen GmbH uzavřela, že na motocyklu došlo k totální škodě, když odhadované náklady na opravu by činily 30 345 EUR, přičemž obvyklá cena motocyklu XXX před nehodou byla vyčíslena na 15 900 EUR. Podle posudku činila zbytková hodnota motocyklu částku 5 666

EUR, jako náhrada škody na motocyklu a příslušenství byl proto žalobci a) vyplacen rozdíl ve výši 10 234 EUR (277 290 Kč). V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu (sp. zn. 25 Cdo 977/2007) by oprava nebyla účelná, když její cena by přesahovala hodnotu věci před zničením. Pojistná událost byla zlikvidována jako totální škoda a byla řádně vypořádána. Náhradu nákladů na odtah motocyklu do Německa žalovaná odmítla z důvodu neúčelnosti, neboť tento odtah neměl souvislost se škodní událostí. Náhradu poplatků za převoz motocyklu do USA žalovaná taktéž odmítla, když se nejednalo o škodu, tedy o újmu spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozeného oproti stavu před škodnou událostí (sp. zn. 23 Cdo 4471/2016). Žalobci sami uvedli, že byli v Evropě na rekreaci a poplatek by tak byli nuceni vynaložit i v případě, že by ke škodní události nedošlo. Pokud se jedná o náhradu škody na oblečení a dalším vybavení, žalovaná potvrdila, že žalobcům vyplatila částku 3 715,12 USD a uvedla, že nelze vycházet z pořizovací ceny vybavení, nýbrž z ceny obvyklé v době poškození, která byla určena s ohledem na stáří vybavení (1 až 3 roky). Náhradu částky 53,69 EUR (1 455 Kč) za pohonné hmoty u pronajatého osobního auta žalovaná odmítla, když se nejednalo o škodu vzniklou v příčinné souvislosti se škodní událostí. Žalobci nedoložili, že měli v plánu pokračovat v cestě po Evropě, ani že pohonné hmoty skutečně zakoupili. Náhradu nákladů na právní zastoupení žalovaná odmítla, když ve vztahu k zastoupení v trestním řízení odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 4112/2017, dle kterého poškozenému náleží účelně vynaložené náklady na právní zastoupení podle § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 168/1999 Sb. pouze při uplatňování nároku na pojistné plnění vůči pojišťovně, nikoliv v adhezním řízení při uplatnění nároku proti škůdci. K nákladům na právní zastoupení v likvidačním řízení pojišťovny pak žalobci vůbec neprokázali splnění podmínek pro jejich přiznání, když se musí jednat o náklady skutečně vynaložené, účelné a po marném uplynutí lhůty podle § 9 odst. 3 zákona č. 168/1999 Sb.; nebyla předložena ani žádná faktura nebo potvrzení o úhradě právních služeb.

3. V dané věci je přítomen mezinárodní prvek, neboť žalobci jsou občané Spojených států amerických (USA), s bydlištěm (domicilem) tamtéž. Mezi Českou republikou a USA není uzavřena dvoustranná smlouva o právní pomoci, otázku příslušnosti (pravomoci) k projednání věci proto soud posoudil podle čl. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (*nařízení Brusel I bis*), dle kterého je k projednání sporu ve věcech pojištění příslušný soud toho členského státu, kde má pojistitel sídlo, resp. kde nastala škodná událost. Rozhodným právem je české právo v souladu s čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (*nařízení Řím II*).
4. S ohledem na shodná tvrzení účastníků považoval soud za nesporné, že dne 3. 7. 2016 se žalobci stali účastníky dopravní nehody způsobené XXX, který byl v době nehody pojištěn z odpovědnosti z provozu vozidla u žalované. XXX byl rozsudkem Okresního soudu v Děčíně č.j. 24 T 278/2016-230 ze dne 28. února 2017 shledán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti (právní moc dne 14. 6. 2017), když odbočoval z vozovky doleva a střetl se se žalobci, kteří jej v danou chvíli předjížděli. Žalovaná žalobcům z titulu pojistného plnění vyplatila mj. částky 10 234 EUR jako náhradu škody na motocyklu a příslušenství a 3 715,12 USD jako náhradu škody na vybavení (*z tabulky přiložené k žalobě vyplývá, že žalovaná plnila dále žalobci a) náhradu za půjčení auta 652,96 EUR, bolestné 7 940 Kč, náklady spojené s péčí o zdraví – ambulance 293,05 EUR, hospitalizace 186,46 EUR, léky 793 Kč a 540,60 Kč, odstranění stehů 251,84 USD a zdravotnické výkony XXX 342 USD a 1 289 USD, John Hopkins Hospital 662,85 USD a 2 233,94 USD, XXX 72,39 USD, a žalobkyni b) bolestné 21 174 Kč a náklady spojené s péčí o zdraví – ambulance 564,02 EUR a hospitalizace 508,36 EUR*). Mezi stranami bylo sporné, zda žalovaná řádně splnila své povinnosti jako pojistitel škůdce, který způsobil škodu žalobcům, tedy zda zcela nahradila škodu na věcech (motocykl, vybavení), zda žalobcům náleží náhrada nákladů na odtah motocyklu do Německa (910 EUR) a do USA (174 USD), zda žalobcům náleží náhrada za zakoupené pohonné hmoty

v částce 53,69 EUR a zda žalobcům náleží náhrada nákladů právního zastoupení v trestním řízení a likvidačním řízení pojišťovny ve výši 175 678 Kč.

5. Osvědčením o registraci bylo prokázáno, že registrovaným majitelem předmětného motocyklu byl žalobce a). Dokladem o koupi ze dne 28. 3. 2014 bylo prokázáno, že žalobce a) zakoupil předmětný motocykl za částku 24 679,45 USD (*zapláceno 16 179,45 USD + 8 500 USD na protiúčt*). Fakturami ze dne 19. 5. 2015, 25. 2. 2015, 5. 8. 2014, 19. 4. 2013, 25. 2. 2014 a 31. 3. 2014 bylo prokázáno, že žalobce a) nakoupil příslušenství motocyklu za částku 2 443,79 USD a vybavení (bundy, kalhoty, rukavice, kamera, komunikační sada, navigace) za částku 5 766,12 USD.
6. Vyúčtováním Knopf motorradreisen bylo prokázáno, že žalobci a) bylo dne 6. 8. 2016 vyúčtováno k úhradě 650 EUR za převoz motocyklu z České republiky do Heidelbergu v Německu, 150 EUR poplatek za uložení v českém skladu, 60 EUR převoz od obchodníka XXX a 50 EUR za odhad škody u obchodníka, celkem 910 EUR.
7. Otiskem inzerátu z portálu sauto.cz neznámého data bylo prokázáno, že nabídkové ceny motocyklu XXX byly v rozpětí od 129 990 Kč (rok výroby 2005) přes 170 000 Kč (rok výroby 2006), 284 990 Kč (rok výroby 2018), 399 000 Kč (rok výroby 2017) až do 440 000 Kč (rok výroby 2014). Otiskem inzerátu z portálu mobile.de/cz ze dne 17. 8. 2016 bylo prokázáno, že nabídkové ceny motocyklu XXX (vždy rok výroby 2013) byly v rozpětí od 13 990 EUR (378 010 Kč) přes 14 500 EUR (391 790 Kč) až do 15 500 EUR (418 810 Kč).
8. Ze stanoviska společnosti carexpert KFZ-Sachverständigen GmbH bylo zjištěno, že tato společnost dne 18. 8. 2016 vyhotovila pro pojišťovnu R+V Allgemeine Versicherung AG (zastupující žalovanou) kalkulaci škod, kdy stanovila náklady na opravy předmětného motocyklu částkou 25 500 EUR (+ DPH 19 %), stav vozidla označila jako totální škodu a určila reprodukční cenu částkou 15 900 EUR a zůstatkovou hodnotu motocyklu částkou 5 666 EUR.
9. Znaleckým posudkem č. 42/2021 Ing. Jiřího Ludvíka byla stanovena obvyklá cena předmětného motocyklu před jeho poškozením dne 3. 7. 2016 částkou 378 116 Kč (*znalec částku opravil při výslechu*) a obvyklá cena příslušenství motocyklu částkou 23 788 Kč.
10. Z emailové komunikace mezi právním zástupcem žalobců a žalovanou bylo zjištěno, že žalovaná dne 3. 10. 2016 sdělila žalobcům nemožnost ukončit šetření a vyplatit jim pojistné plnění, neboť pojištěný (XXX) nesouhlasí se zaviněním nehody a věc dosud nebyla došetřena Policií ČR.
11. Žalobci předložili písemná stanoviska XXX (XXX) a XXX (USA), která se měla vyjadřovat k nakládání s předmětným motocyklem po nehodě a k odhadu způsobené škody a zbytkové ceny motocyklu. K důkazu tyto listiny však provedeny nebyly, neboť žalobci přes poučení soudu nepředložili překlad těchto listin do českého jazyka.
12. Žalobci dále předložili tabulku, jejímž obsahem byl seznam úkonů právní služby provedených v trestním řízení a při jednání se žalovanou. Pokud jde o jednání se žalovanou, bylo vypočteno 10 úkonů právní služby, přičemž pouze u třech úkonů je uvedeno datum.
13. *Podle § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také „o.ž.“) škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nabrání poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněním porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.*

14. Podle § 2969 odst. 1 o.ř. se při určení výše škody na věci vychází z její obvyklé ceny v době poškození a zohlední se, co poškozený musí k obnově nebo nabrání funkce věci účelně vynaložit.
15. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále také „z.p.o.“) má poškozený právo uplatnit svůj nárok na plnění podle § 6 u příslušného pojistitele nebo u České kanceláře pojistitelů, jedná-li se o nárok na plnění z garančního fondu podle § 24. Při uplatnění nároku je povinen předložit společný záznam o dopravní nehodě, jedná-li se o dopravní nehodu nepodléhající oznámení Policii České republiky podle zákona upravujícího provoz na pozemních komunikacích.
Podle odst. 3 téhož ustanovení je pojistitel povinen provést šetření škodné události bez zbytečného odkladu. Ve lhůtě do 3 měsíců ode dne, kdy bylo oprávněnou osobou uplatněno právo na plnění z pojištění odpovědnosti, je pojistitel povinen a) ukončit šetření pojistné události a sdělit poškozenému výši pojistného plnění podle jednotlivých nároků poškozeného včetně způsobu stanovení jeho výše, jestliže nebyla zpochybněna povinnost pojistitele plnit z pojištění odpovědnosti a nároky poškozeného byly prokázány, nebo b) podat poškozenému písemné vysvětlení k těm jím uplatněným nárokům, které byly pojistitelem zamítnuty nebo u kterých bylo plnění pojistitele sníženo, anebo u kterých nebylo možno ve stanovené lhůtě ukončit šetření.
16. Podle § 6 odst. 2 z.p.o. nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný právo, aby pojistitel za něj uhradil v rozsahu a ve výši podle občanského zákoníku poškozenému
a) způsobenou újmu vzniklou ublížením na zdraví nebo usmrčením,
b) účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví zraněného zvířete a způsobenou škodu vzniklou poškozením, zničením nebo ztrátou věci, jakož i škodu vzniklou odcizením věci, pozbyla-li fyzická osoba schopnost ji opatrovat,
c) ušlý zisk,
d) účelně vynaložené náklady spojené s právním zastoupením při uplatňování nároků podle písmen a) až c); v souvislosti se škodou podle písmene b) nebo c) však jen v případě marného uplynutí lhůty podle § 9 odst. 3 nebo neoprávněného odmítnutí anebo neoprávněného krácení pojistného plnění pojistitelem, pokud poškozený svůj nárok uplatnil a prokázal a pokud ke škodné události, ze které tato újma vznikla a kterou je pojištěný povinen nahradit, došlo v době trvání pojištění odpovědnosti, s výjimkou doby jeho přerušení.
17. Po provedeném dokazování soud shledal, že žalobní návrh není důvodný, když dospěl k následujícímu skutkovému a z něj vyplývajícímu právnímu závěru. Žalované nároky soud rozdělil do pěti položek: 1. náhrada škody za poškozený motocykl a příslušenství, 2. náhrada škody za poškozené vybavení (bundy, kalhoty, rukavice, kamera, komunikační sada, navigace), 3. náhrada nákladů za převoz motocyklu do Německa a do USA, 4. náhrada nákladů za zakoupené pohonné hmoty do náhradního vozidla, 5. náhrada nákladů právního zastoupení v trestním řízení a náhrada nákladů právního zastoupení v likvidačním řízení pojišťovny. Především je třeba konstatovat, že ač žalobci tvrdili, že jsou manželé a že je mezi nimi majetkové společenství obdobné českému společnému jmění manželů, nepředložili k takovému tvrzení žádný důkaz (např. oddací list), a to ani přes poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. poskytnuté žalobcům při jednání dne 26. 1. 2021. Pouze ze shodného příjmení nelze dovozovat, že žalobci jsou manželé. Pakliže žalobci odkazovali na to, že některé skutečnosti byly žalované známy již dříve, z takových skutečností mohl soud vycházet jen v případě shodných tvrzení účastníků. V ostatních skutečnostech byli žalobci povinni tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti a plnit svou důkazní povinnost; je nepřijatelné odkazovat na předsoudní jednání účastníků ohledně skutečností, které soudu nejsou známy.
18. Jelikož žalobci neprokázali vznik manželství, žalobkyně b) nebyla ve vztahu k náhradě škody za poškozený motocykl a jeho příslušenství aktivně legitimována, když z nákupních dokladů vyplývá, že veškeré poškozené věci byly zakoupeny žalobcem a). V této části proto soud žalobu žalobkyně b) zamítl. Žalobce a) pak i přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. setrval na požadavku přiznání náhrady škody tak, aby byla dorovnána cena motocyklu a

příslušenství v plné výši dle koupě uskutečněné dne 28. 3. 2014. Ustanovení § 2969 odst. 1 o.z. přitom náhradu škody na věci stanoví obvyklou cenou věci v době poškození při zohlednění toho, co poškozený musí účelně vynaložit k obnovení nebo nahrazení funkce věci. Žalobce a) však neprokázal, že částka vyplacená žalovanou dle odhadu obvyklé ceny je k nahrazení funkce motocyklu nedostatečná. Znaleckým posudkem byla stanovena cena obvyklá částkou 378 116 Kč, cena použitelných zbytků částkou 122 844 Kč; rozdíl mezi částkami tak činí 255 272 Kč. Obdobně společnost carexpert KFZ-Sachverständigen GmbH ve svém stanovisku určila reprodukční cenu (*tedy cenu, za kterou by bylo možné koupit porovnatelnou nebo stejnou věc v době ocenění*) částkou 15 900 EUR (cca 385 000 Kč), zůstatkovou hodnotu motocyklu částkou 5 666 EUR (cca 137 000 Kč); rozdíl mezi částkami tak činí 10 234 EUR (cca 248 000 Kč). Ceny obvyklé dle znaleckého posudku a stanoviska carexpert korespondují s nabídkovými cenami uvedených v předložených inzerátech na motocykly stejného druhu. Nelze odhlédnout od toho, že žalobce a) nedoložil, jak naložil se zbytky motocyklu oceněnými na německém trhu částkou 5 666 EUR; ke zprávě XXX nebyl doložen překlad do českého jazyka, proto nebyla provedena k důkazu. S ohledem na to, že žalobce a) neprokázal, jak s poškozeným motocyklem naložil, soud se již dále nezabýval jeho námitkami, že 1) motocykl musel být v USA sešrotován a žádné zbytky nemohly být zpeněženy a 2) motocykl nemohl zůstat na území Evropské unie a zde zpeněžen, neboť by v takovém případě musela být odvedena DPH přesahující částku 6 000 EUR. S ohledem na nesplnění důkazní povinnosti tak soud dospěl k závěru, že se žalobce a) dobrovolně vzdal částky, kterou mohl získat zpeněžením poškozeného motocyklu. Cenu zbytků motocyklu bylo třeba při stanovení výše náhrady škody zohlednit. Jestliže se obnovením funkce věci v daném případě rozumí zakoupení obdobného motocyklu a příslušenství pro rekreační cestování, pak se částka 277 290 Kč poskytnutá žalovanou ve spojení s cenou zbytků ve výši 137 000 Kč jevila jako dostatečná. Soud proto shledal, že žalovaná výplatou pojistného plnění v částce 277 290 Kč žalobci a) plně nahradila způsobenou škodu na motocyklu a jeho příslušenství, a žalobci a) proto již další náhrada nenáležela. V této části proto soud žalobu žalobce a) zamítl.

19. Žalobkyně b) nebyla aktivně legitimována ani ve vztahu k náhradě škody na oblečení a dalším vybavení, když z nákupních dokladů vyplývá, že veškeré poškozené věci byly zakoupeny žalobcem a). V této části proto soud žalobu žalobkyně b) zamítl. Žalobce a) pak i přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. setrval na požadavku přiznání náhrady škody tak, aby byla dorovnána cena věci v plné výši dle koupě uskutečněné v letech 2013 – 2015, tj. 5 766,12 USD (140 319 Kč), a to navzdory znění § 2969 odst. 1 o.z., dle kterého se náhrada škody na věci stanoví obvyklou cenou věci v době poškození při zohlednění toho, co poškozený musí účelně vynaložit k obnovení nebo nahrazení funkce věci. Žalovaná žalobci a) uhradila částku 3 715,12 USD (100 661,17 Kč), kterou stanovila s ohledem na stáří a opotřebení věci. Žalobce a) však neprokázal, že by takováto náhrada byla nedostatečná. Pakliže měl za to, že se poškozené vybavení nedalo za poskytnuté plnění nahradit, musel by k prokázání tohoto tvrzení označit důkazy. Jelikož nebyl prokázán opak, soud shledal, že žalovaná výplatou pojistného plnění žalobci a) plně nahradila způsobenou škodu na oblečení a dalším vybavení, a žalobci a) proto již další náhrada nenáležela. V této části proto soud žalobu žalobce a) zamítl.
20. Pokud jde o převoz motocyklu do Německa (za částku 910 EUR), ze shora popsanych důvodů nebyla k náhradě škody aktivně legitimována žalobkyně b), když předložené vyúčtování je adresováno pouze žalobci a). V této části proto soud žalobu žalobkyně b) zamítl. Žalobce a) pak i přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. nedoložil, že skutečně uhradil částku 910 EUR, kterou požadoval (netvrdil ani, kdy ji měl hradit, ani zda ji měl hradit v hotovosti či převodem). Předložil toliko vyúčtování, nadto neobsahující razítko, podpis, identifikační číslo ani jiné podstatné náležitosti daňového dokladu. Nebylo prokázáno, že žalobce a) přepravu uhradil. Soud se proto již dále nezabýval důvodností převozu motocyklu do XXX v Německu a v této části žalobu žalobce a) zamítl. Pokud jde o převoz motocyklu do USA (za částku 174 USD), tyto

náklady zůstaly zcela v rovině tvrzení, když žalobci i přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. nedoložili žádný důkaz o tom, kdy a jak byla přeprava uskutečněna, ani kdo ji uhradil. Nebylo tedy prokázáno, že se přeprava do USA uskutečnila, ani že byla uhrazena. Soud se tudíž již nezabýval důvodností převozu do USA ani námitkou žalované, že přeprava by se po skončení dovolené uskutečnila i v případě, že by nedošlo k dopravní nehodě, a v této části žalobu zamítl ve vztahu k oběma žalobcům.

21. Ve vztahu k náhradě za zakoupené pohonné hmoty v částce 53,69 EUR (1 455 Kč) do pronajatého auta žalobci i přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. nedoložili žádný důkaz o tom, že byly pohonné hmoty zakoupeny. Jelikož nebylo prokázáno, že by žalobci vynaložili prostředky na zakoupení paliva, soud se již nezabýval příčinnou souvislostí mezi dopravní nehodou a nákupem pohonných hmot do pronajatého vozidla, a v této části žalobu zamítl ve vztahu k oběma žalobcům.
22. Ohledně požadované náhrady nákladů právního zastoupení v trestním řízení a náhrady nákladů právního zastoupení v likvidačním řízení pojišťovny soud, co se týče aktivní legitimace žalobců, shledal, že ačkoliv ve výroku rozsudku č.j. 24 T 278/2016-230 byl uveden jako poškozený pouze žalobce a), z odůvodnění vyplývá, že se jako poškození připojili oba žalobci. Proto soud vycházel materiálně z toho, že poškozenými v trestním řízení byli oba žalobci. K žalovanému nároku soud předně konstatuje, že žalobci jednotlivé položky řádně nerozdělili, přestože očividně vycházeli ze dvou právních důvodů. Soud zdůrazňuje, že povinnost tvrzení leží na účastníku řízení, který, domáhá-li se nějakého nároku, jej musí řádně specifikovat. Je nepřijatelné, aby tvrzení za účastníka řízení dotvářel soud, nebo aby tvrzení vyvozoval z předložených důkazů. Žalobci jednotlivé úkony právní služby nespécifikovali a jako přílohu ke svému podání přiložili tabulku, kterou bylo možné považovat za součást vyjádření žalobců. V trestním řízení bylo vyúčtováno 8 úkonů právní služby po 1 500 Kč (celkem 12 000 Kč), 2 úkony právní služby po 750 Kč (celkem 1 500 Kč), 10x paušální náhrada výdajů po 300 Kč (celkem 3 000 Kč), náhrada za promeškaný čas celkem 3 300 Kč a cestovné celkem 4 585 Kč, tj. v trestním řízení celkem 24 385 Kč. V likvidačním řízení pojišťovny pak žalobci vyúčtovali 10 úkonů právní služby po 12 340 Kč (celkem 123 400 Kč) a 10x paušální náhradu výdajů po 300 Kč (celkem 3 000 Kč), tj. v likvidačním řízení celkem 126 400 Kč. Součet těchto částek činí 150 785 Kč, přičemž ve vyúčtování byla uvedena částka 173 665 Kč; v žalobě žalobci naproti tomu požadovali celkem částku 175 678 Kč + DPH. Ani jedno z těchto čísel není správným součtem nákladů na právní služby vyúčtovaných v tabulce. Pakliže se žalobci domáhali náhrady nákladů právního zastoupení, byli v první řadě povinni je řádně vyčíslit. Ani přes poskytnuté poučení soudu ve smyslu § 118a o.s.ř. však žalobci svůj žalobní nárok neopravili a setrvali na něm po celou dobu řízení. Jelikož žalobci neunesli své břemeno tvrzení ve vztahu k řádnému vyčíslení poskytnutých právních služeb, soud se již dále nezabýval účelností vynaložených nákladů na právní zastoupení ani tím, zda služby byly uhrazeny, a v této části žalobu zamítl ve vztahu k oběma žalobcům.
23. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že v rámci ekonomie řízení předběžně posuzoval i důvodnost uplatněných nároků na náhradu nákladů právního zastoupení. Při posuzování nároku na náhradu nákladů právního zastoupení vycházel z právního názoru Nejvyššího soudu vysloveného v rozsudku sp. zn. 25 Cdo 4112/2017 ze dne 11. dubna 2018, uveřejněného pod č. 64/2019 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, a neztotožnil se s tvrzením žalobců, že v daném judikátu se jednalo o skutkově odlišný případ. Účelně vynaloženými náklady podle § 6 odst. 2 písm. d) z.p.o. jsou náklady vynaložené při uplatnění nároku na pojistné plnění vůči pojistiteli, nikoli náklady vynaložené v adhezním řízení při uplatnění nároku na náhradu újmy proti škůdci. Jelikož trestní řízení bylo vedeno pouze proti XXX, nikoliv proti žalované, nemohli se žalobci po žalované domáhat náhrady nákladů právního zastoupení. Žalobu proto soud v této části zamítl ve vztahu k oběma žalobcům, neboť jim nárok na náhradu nákladů právního

zastoupení v trestním řízení ze strany žalované nenáležel. Pokud jde o náklady právního zastoupení v likvidačním řízení pojišťovny, žalobci tvrdili, že žalovaná byla v prodlení, neboť podmínila výplatu pojistného plnění žalobcům rozhodnutím v trestní věci. Soud však shledal, že žalovaná postupovala v souladu s § 9 z.p.o., řádně komunikovala se žalobci a vysvětlila, z jakého důvodu neukončila šetření pojistné události. Přestože žalobci nehodu dle zjištění Okresního soudu v Děčíně nezavinili, soud považuje za vhodné připomenout, že k dopravní nehodě došlo, když žalobci předjížděli pachatele, který odbočoval. Až do ukončení trestního řízení tak nebylo zcela najisto postaveno, který z účastníků provozu nehodu zavinil. Posečkání žalované s výplatou pojistného plnění až do doby, kdy bylo bezpečně zjištěno zavinění nehody, se proto jeví jako opodstatněné. Náhrada nákladů právního zastoupení by žalobcům podle § 6 odst. 2 písm. d) z.p.o. náležela pouze v případě, že by žalovaná byla v prodlení, tedy šetření by neukončila bezdůvodně či pokud by žalobcům neposkytla písemné vysvětlení.

24. Jak odůvodněno shora, žalobci ve svých dílčích nárocích buď nebyli aktivně legitimováni, řádně nesplnili svou povinnost tvrzení nebo své nároky neprokázali. Proto soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.
25. O nákladech řízení rozhodl soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že úspěšné žalované přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 169 552 Kč. Podle § 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, činí odměna advokáta z tarifní hodnoty 638 999 Kč za jeden úkon právní služby 10 860 Kč. Žalované náleží odměna advokáta za 12 úkonů právní služby (*převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 11. 11. 2019, 24. 1. 2020, 13. 3. 2020, 22. 2. 2021, 11. 3. 2021 a 6. 4. 2021, účast na jednáních ve dnech 19. 5. 2020, 26. 1. 2021, 18. 3. 2021, 5. 10. 2021 a 13. 1. 2022*) po 10 860 Kč, celkem 130 320 Kč, 12x paušální náhrada podle § 13 odst. 4 vyhlášky po 300 Kč, celkem 3 600 Kč, náhrada cestovních výdajů k soudním jednáním ve dnech 26. 1. 2021 a 18. 3. 2021 vycházející z kombinované spotřeby použitého vozidla XXX (3,9 litru na 100 km), ujeté vzdálenosti (Praha – Pardubice a zpět 2 x 249 km) a sazby základní náhrady (4,40 Kč za 1 km jízdy) a ceny pohonných hmot (27,20 Kč za 1 litr motorové nafty) stanovených vyhláškou č. 589/2020 Sb., celkem 2 719,48 Kč, náhrada cestovních výdajů vlakem ve dnech 19. 5. 2020, 6. 10. 2021 a 13. 1. 2022 ve výši 986 Kč, náhrada za promeškaný čas na cestě dle § 14 advokátního tarifu za 25 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 500 Kč, a podle § 137 odst. 3 o.s.ř. náhrada DPH ve výši 21 % (celkem 29 426,42 Kč), když zástupce žalované je plátcem této daně. V dané věci žalobci nejsou nerozlučnými společníky (§ 91 odst. 2 o.s.ř.). Proto soud uložil každému ze žalobců, aby žalované nahradil jednu polovinu účelně vynaložených nákladů řízení. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. jsou žalobci povinni náklady uhradit k rukám advokáta.
26. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. soud uložil žalobcům, aby státu nahradili zálohované náklady na znalečné ve výši 964,50 Kč, když větší část znalečného již byla uhrazena ze zálohy (2 000 Kč) složené žalobcem a). V dané věci žalobci nejsou nerozlučnými společníky (§ 91 odst. 2 o.s.ř.). Proto soud uložil každému ze žalobců, aby státu nahradil jednu polovinu zálohovaných nákladů řízení.
27. Lhůta k plnění byla žalobcům stanovena podle § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí, a to písemně ve dvojím vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 3. února 2022

JUDr. Lukáš Kratochvíl v.r.
soudce